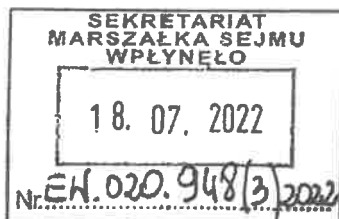

Warszawa, 15 lipca 2022 r.

DAiL/0302/07.22/BS/WŻC

Do druku nr 2425

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Szan. Pani Witek

w związku z planowanym na 20 lipca br. pierwszym czytaniem rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw (druk nr 2425), Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiają poniżej swoje stanowisko do ww. projektu. Uprzejmie proszę o ich uwzględnienie w dalszych pracach legislacyjnych.

Przepisy przedmiotowego projektu wdrażają do polskiego porządku prawnego tzw. dyrektywę towarową nr 2019/771 z dnia 20 maja 2019 r. Dostosowanie do nowych przepisów *de facto* całkowicie zmienia polski system sprzedaży konsumenckiej m.in. likwidując rękojmię i zastępując ją tzw. niezgodnością towaru z umową. Pomimo wielu apeli ze strony pracodawców z projektu niestety nie usunięto naszym zdaniem krytycznej wady w transpozycji przepisów UE. Nadal brakuje rozwiązań dotyczących terminu przedawnienia oraz zdefiniowanego okresu, w którym konsument może zgłosić przedsiębiorcy roszczenie z tytułu niezgodności towaru z umową.

W związku ze zmianami w Kodeksie cywilnym powstała niespójność terminów przedawnienia roszczeń o usunięcie wady. Sprzedaż konsumencką obowiązuje obecnie art. 568 § 2 k.c., ustanawiający dwunastomiesięczny termin na zgłoszenie roszczenia w ramach dwuletniej rękojmi. Projekt zakłada natomiast, że do sprzedaży konsumenckiej nie będą stosowane regulacje z k.c. Jednocześnie w uzasadnieniu projektu wskazano wprost, że „wobec niestosowania w obrocie konsumenckim przepisów k.c. o rękojmi i braku odrębnego uregulowania tej kwestii w projektowanych przepisach ustawy o prawach konsumenta, termin przedawnienia roszczenia konsumenta będzie określany na zasadach ogólnych (art. 118 k.c.)”. W świetle przywoływanego art. 118 k.c. roszczenia konsumenta – w przypadku

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. ... 8PS-WP. 020. 185. 6. 1012

Data wpływu ... 19. 07. 2022.

braku zgodności towaru z umową – będą przedawniać się nawet po 6 latach od dnia stwierdzenia wady, pomimo zapisów o dwuletniej odpowiedzialności. W skrajnych przypadkach przedsiębiorca może ponosić odpowiedzialność za brak zgodności towaru z umową nawet po 8 latach od dnia dostarczenia rzeczy (jeśli brak zgodności ujawni się na koniec dwuletniego terminu odpowiedzialności przedsiębiorcy, np. towar dostarczony konsumentowi 5.01.2023 r., brak zgodności został stwierdzony 3.01.2025 r., a konsument zgłasza roszczenie 11.12.2031 r.). Weryfikacja zasadności roszczenia po tak długim czasie jest w zasadzie niemożliwa.

Postulujemy zatem wprowadzenie do projektowanej ustawy (w ślad za art. 12 tzw. dyrektywy towarowej) przepisu nakazującego konsumentom zgłoszenie roszczenia z tytułu niezgodności towaru z umową w terminie 12 miesięcy od dnia stwierdzenia braku zgodności towaru z umową. Brak ww. terminu stwarza niebezpieczeństwo, w szczególności dla przedsiębiorców z branży AGD, ponieważ ostatecznie to oni poniosą ogromne koszty takich roszczeń. Od początku pandemii przedsiębiorcy zmagają się z problemami w zakresie dostępności komponentów do produkcji urządzeń czy naprawy. Ze względu na co ponoszą dodatkowe koszty w procesie wymian produktów. W ocenie Pracodawców RP proponowany przepis wprowadzi znaczącą niejasność co do odpowiedzialności i oceny wady po okresie zakończenia rękojmi. Naszym zdaniem jest to ukryta próba wydłużenia okresu rękojmi, chociaż sama dyrektywa określa wymóg odpowiedzialności w okresie dwóch lat oraz pozostawia możliwość co najmniej dwumiesięcznego okresu na dochodzenie roszczeń. W większości krajów UE okresu takiego się nie reguluje – tzn. konsument może zgłaszać roszczenia w ramach dwuletniego okresu rękojmi lub stosuje się znacznie krótsze terminy (zwykle dwa miesiące). Co więcej, same koszty tych zmian będą niezwykle trudne do oszacowania przez przedsiębiorców.

Ponadto zwracamy uwagę, że w uzasadnieniu powyższej zmiany wpisano: „przyczyni się ona do ograniczania wprowadzania na polski rynek towarów wadliwych, jak i do zmotywowania sprzedawców towarów do sprawnej realizacji zgłoszeń dotyczących wadliwości towaru.” Obecne przepisy zakazują wprowadzania na polski rynek towarów wadliwych i kary za nadużycia w tym zakresie są surowe (UOKiK). Natomiast realizacja reklamacji wad towaru jest mocno uregulowana w polskich przepisach i nie widzimy w jaki sposób nowy przepis mógłby jeszcze bardziej zmotywować przedsiębiorców do wykonywania swoich obowiązków, za których niewykonanie grozi surowa kara (np. uznanie roszczenia klienta w przypadku braku odpowiedzi na żądanie klienta w wyznaczonym

terminie). Niezrozumiałe jest także następujące zdanie z uzasadnienia: „w wyniku jego [terminu] wydłużenia możliwe pozostaje wpłynięcie na producentów i wprowadzenie przez nich odpowiednich procedur, gwarantujących naprawy i wymiany towarów także w okresie dłuższym, aniżeli następujący bezpośrednio po dostarczeniu towaru, co przyczyni się do budowania zrównoważonej gospodarki.”. Producenci i importerzy towarów odpowiadają za wady produktów w ramach dwuletniej rękojmi zapewniając już obecnie dalej idące prawa konsumenta niż w wielu krajach UE. Aktualnie przygotowywane unijne przepisy wprowadzą kolejne wymagania dla towarów idące w kierunku gospodarki obiegu zamkniętego i w naszej ocenie to forum unijne jest najlepszym miejscem do tworzenia nowych obowiązków w tym zakresie. Ustalanie niejasnych przepisów w prawie krajowym nie jest niestety przez przedsiębiorców odbierane jako „zachęta” do budowania gospodarki obiegu zamkniętego.

Pracodawcy RP wskazują też na pewną niespójność terminologiczną, która została ujawniona w toku implementacji dyrektywy 2019/770 do polskiego porządku prawnego w ramach ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta. Projektowana ustawa zakłada rozszerzenie art. 2, zawierającego definicje legalne stosowane na potrzeby ustawy, o definicję „kompatybilności”. Dyrektywa 2019/770 wskazuje na „zdolność treści cyfrowych lub usługi cyfrowej do współdziałania ze sprzętem komputerowym lub oprogramowaniem, z którym zazwyczaj korzysta się z treści cyfrowych lub usług cyfrowych tego samego rodzaju, bez konieczności przekształcania treści cyfrowych lub usługi cyfrowej”. Projektodawca zaś proponuje, aby kompatybilność zdefiniowana została jako: „współdziałanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, lub towaru ze sprzętem komputerowym lub oprogramowaniem, które są zazwyczaj używane do korzystania z treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, lub towaru tego samego rodzaju, bez konieczności ich przekształcania”. Co ważne, w przypadku innych definicji, np. w zakresie funkcjonalności i interoperacyjności w projekcie przewidziano pełną implementację zakładającą wprowadzenie do polskiego porządku prawnego terminów w brzmieniu tożsamym z zaprezentowanym w dyrektywie 2019/770. Dlatego zdaniem Pracodawców RP również w kontekście „kompatybilności” należałoby zastosować podobne rozwiązanie, które pozwoliłoby na utrzymanie spójności systemu.

Należy zaznaczyć, że planuje się wejście w życie projektowanej ustawy po upływie 14 dni od ogłoszenia. Uwzględniając charakter zmian, jak również konieczność podjęcia przez przedsiębiorców szeregu działań organizacyjnych mających na celu dostosowania swojej działalności do nowych regulacji, postulujemy wydłużenie okresu *vacatio legis* co najmniej do 6 miesięcy. Dodatkowo termin wejścia w życie nowych przepisów powinien uwzględniać datę wejścia w życie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o prawach

konsumenta oraz niektórych innych ustaw (UC86), jako że część z nich jest komplementarna. Takie działanie wpłynie pozytywnie na całościowe wdrożenie nowych rozwiązań przez przedsiębiorców oraz zapewni spójność legislacyjną wprowadzanych zmian prawnych.

z pismem
R. Baich